

2

*Ez a perc lakhatatlan
önts csak el fényözön
Csak az idő kopik rajtam
amíg másikba költözöm*

3

*Gyorsan lemondanak rólad
Gyorsabban ütnek mint ölelnek
Hozzájuk tartozol mégis
Tartsd oda fejed a köveknek*

FARKAS ÁRPÁD

Futózápor

*Serceg az aszfalt, serceg
cserepezett bőre a földnek,
égerfa ága, papsajt
tapsol a millió esőcsepp-gyöngynek.
Zuhogjatok, ó, guruljatok
tátognak már a tátogtatók,
titeket isznak a pici pánok:
sárga és vérvörös tulipánok,
nyeli a cseppet a búza, a kender,
saláták isszák zöld levelekkel,
s mégiscsak kiderül,
kiderül, hogy játék volt csupán...
és csendesül.
És suttyomban az eső szárán,
égre mászik a szivárvány*

Kardvirágok

*Az udvari gyep és a papsajt hadra keltek,
hogy egy éjjel elfoglalják a kiskertet.
Pipevirág mécseszt gyújtott, sárga lángot,
forogtak a pici papsajtbuzogányok.*

Húsos szirmú virág volt, ki észrevette,
kardot rántott, s belesuhintott a csendbe:
„Nocsak, gyertek, parazita, korcs növények,
hadd aprítsak zöld paréjt a csirkenépnék!”

Úgy szikrázott pengéje, hogy mind egy szálíg
visszahúzódott a gyep a pinceszádig.
Azóta a kerítést is színes lángok
őrzik apró testőrökként: kardvirágok!

BAKA ISTVÁN

Végvári dal

Csend támadt — a feldúlt vidékről
a zivatar már elvonul,
s ágak ínyéről vicsorit ránk
esőcsepp-fogsorral az Úr.

Végigezüstlik a tócsán
a rettegés, szellő ha rebben.
Hőköl a ló . . . Továbbereszt vagy
szétszaggat bennünket az Isten?

A rongyos, megfakult mezőket
rólunk, Uram, letépheted —
Magyarország határait
ránk rajzolták a sebhelyek.

Annak oltalmazzuk, ki tőlünk
elhódította — legalább
kardunk élén csillogjon ez az
esőcsepp-gyöngyosoros világ!

Fegyverletétel

Vörösmarty emlékének

Azt hittük, sorsunk szálait
jövendővé szövi e kor.
Megszöttek szőnyeggé, mire
a hódító tipor.